

BERKÓ Géza

(KOHÁNYI) cikket lásd ott

①

„Magyarország” Pittsburgh, Pa. 1953. Szept.

NYILT LEVÉL az Amerikai Magyar Népszava Szerkesztőjéhez

„Uraim!

Most olvastam az Amerikai Magyar Népszavában Himler Márton néhai Kohányi Tihamér ról szóló cikket, melyben megboldogult Berkó D. Gezaról durva izléstelenséggel nyilatkozik. Vajjon micsoda régen viszszafojtott bosszú, vagy gyűlöletnek adott most kifejezést a cikk írója, nem tudom. De ez teljese mellékes!

Persze, most szabad az út, — nincs, aki visszaüssön!

Olyan kimagasló a Berkó D. Géza neve és emléke az amerikai magyarság között, hogy azt egy gyáva lélek szavai úgy sem érhetik fel!

Igazán nagyon gyáva lehet valaki, aki egy halott embert megrúg, mert hiszen az már nem tud visszaütni!

Bezzeg, ha itt volna, Himler Márton gondolkozott volna egy kicsit, mielőtt rugdalózni kezdett!

De ez sem fontos, engem igazán nem érdekel egy Himler-féle történetirodalom, még kevésbé vélemény.

Egészen más az, ami nekem nagyon fáj, és ez az Amerikai Magyar Népszava! Mivé lettél, szegény ujság? A teremő apádat ócsároltad le! Elvesztetted a characteredet, nincs többé tiszteleted az olvasóid előtt! Minden rendes, józangondolkodású ember elítél ezért az ocsmány tetteért!

Huszonhat éve immár, hogy drága férjem meghalt és ez alatt a sok év alatt tudtommal egy lap, vagy egy ember sem említette a Berkó D. Géza nevet tiszteletlenül.

Mindég voltak és vannak kis-lelkű, gyáva emberek, akik nagy bátran vágnak hátba va-

←

lakit, ha biztosan tudjak, hogy az nem tud visszavágni. Ezt tudva, nem is lepett volna meg, ha valamelyik ujság, — melylyel állandó politikai harcban állott, — megtámadta volna az emléket.

Mennél ismertebb egy ember, mennél exponánsabb életet él, mennél több érdemeket szerez, — ha emberfeletti munkák árán is, — annál több irigye van. Mennél elszántabban harcol meggyőződése és ideái mellett, annál több ellenséget szerez.

Volt mind a kettőből elég!

De büszkén és hálával merem állítani, hogy még legnagyobb ellenségei is elismerték érdemeit és még ezek között sem akadt egy sem, aki halála után tiszteletlenül, vagy lekicsinyítőleg nyilatkozott volna felőle.

És most az Amerikai Magyar Népszava! Szegény Amerikai Magyar Népszava!

Szerkesztő urak! Önök Jüdánivóra súllyesztették le ezt az immár ötvenhárom esztendő s ujságot!

Onök arcul ütötték a lap teljes nagy multját! Önök meggyalázták az Amerikai Magyar Népszava félszázados, büszke szellemét, amikor annak hasábjain lebecsmérelték, hátbaszúrták annak megalapítóját, megteremtőjét.

Önök történelmet csináltak, uraim. Ezt kell aztán mad valakinek megírni, mert ilyen ostoba, kritikán aluli jellemtelenséget egy ujság sem követett el ez ideig!

Ez, ami nagyon fáj!

Milyen neveltségessé tették az egész amerikai magyar ujságírást! És Önök Ujságíróknak hiszik magukat!?

Köszönöm nagyon, hogy megboldogult férjem nevét eltávolították a lap fejeéről. Nagyon helyesen tették! Örülök, hogy még Önök is megértették, hogy Berkó D. Géza neve nem illik egy ilyen nagy lelkiszegénységben szenvedő ujság fejére.

Köszönöm a lap kiadójának, hogy nekem az ujságot, mint tisztelet-példányt hűségesen küldte. Nagyon hálás vagyok érte. De most szomorúan kérem, hogy szüntesse be nekem azonnal, mert én az Amerikai Magyar Népszavát soha többé a kezembe nem veszem!

Nem volnék meglepve, ha velem együttézne az amerikai magyar olvasóközönség régi gárdájának legnagyobb része is.

Berkó D. Gézáé."